O momento exterior do BenegÃ¡

DescriÃ§Ã£o

Semella emerxer con forza e fortuna a acciÃ³n exterior do nacionalismo galego. Feito tan feliz como sorprendente, sobre todo se temos en conta que no seu programa electoral para as recentes eleccIÃ³ns autonÃ³micas ningunha referencia explÃcita abordaba este importantÃsimo capÃtulo de toda acciÃ³n gobernamental, mesmo para unha autonomÃa. Coas contradicciÃ³ns que se queiran, o Presidente Fraga levaba un bo treito por diante. Agora, case de sÃºpeto, un dÃa aquÃ e outro alÃ¡, dirixentes nacionalistas galegos toman contacto e adentranse nun Ã¡mbito da acciÃ³n polÃtica que, sen deixar de ser â??exteriorâ?•, condiciona cada dÃa mÃ¡is o desenvolvemento polÃtico interno. Asi, un dÃa co PNV, outro con CIU, outro co Sinn Fein, participando tamÃ©n nalgÃºns foros do rexionalismo europeo, ampliando as escasas e limitadas relaciÃ³ns do pasado, o exterior deixa de ser algo testimonial, reservado Ã¡ presencia en congresos e outros eventos de similar naturaleza, para pasar a primeiro plano.

Cabe celebrar esta nova dimensiÃ³n da actuaciÃ³n do nacionalismo polÃtico, a primeira forza da oposiciÃ³n. Non era sen tempo. Un non pode esquecer a primavera das naciÃ³ns vivida a comezos dos noventa na Europa do Leste e as saÃdas de tono dun nacionalismo que vinculaba inseparablemente o exercicio do dereito Ã¡ autodeterminaciÃ³n Ã¡ emancipaciÃ³n social e que vituperaba Ã³s nacionalismos antisoviÃ©ticos por contribuir Ã¡ destrucciÃ³n daquel mal chamado â??socialismoâ?•. Mesmo sendo partidarios a ultranza do principio da autoorganizaciÃ³n polÃtica, chegabase a satanizar Ã³ Sr Brazauskas, lÃder lituano, por romper amarras con Moscova dende o nacionalismo e a esquerda moderada. Os do Leste, todos metidos nun saco, eran nacionalismos de dereita e reaccionarios sen matices. O recoÃ±ecemento constitucional do dereito Ã¡ autodeterminaciÃ³n non estaba pensado para ser exercido. Certo que aÃnda hoxe sectores importantes do nacionalismo galego simpatizan mÃ¡is coa Serbia de Milosevic que con Eslovenia, Bosnia ou cos albaneses do Kosovo, pero o posicionamento polÃtico do nacionalismo galego estase a modificar ostensiblemente. AquÃ, como entÃ³n no Leste, a construcciÃ³n da naciÃ³n pasa a primeiro plano. Para a emancipaciÃ³n social borraronse os camiÃ±os trazados e haberÃ¡ que reinventalos.

Asi que agora, ese mesmo nacionalismo galego que cultivaba a ortodoxia na sÃºa visiÃ³n do internacional, coquetea sen ambigÃ¼edades coa dereita nacionalista que no Estado Ã© partidaria de Maastricht e abandeirada do neoliberalismo. Â¿Responde esta oscilaciÃ³n tan abrupta a unha estratexia ou, como afirman algÃºns, todo Ã© marketing, cuestiÃ³n de imaxe e simple electoralismo? Â¿Outravolta Galeuzka, o celtismo, etc ou deriva cara un hipotÃ©tico centrismo interclasista? HaberÃ¡, sen dÃºbida, un pouco de todo. Os retratos con certos lÃderes transmiten unha clara idea de que, alÃ©n das nosas fronteiras, o nacionalismo galego Ã© tomado mÃ¡is en serio, representa unha opciÃ³n de poder. Galicia pesa mÃ¡is. Por outra banda, resulta obvio que conseguir representaciÃ³n en Europa Ã© unha cuestiÃ³n de importancia capital (aÃnda que a fÃ³rmula concreta anunciase moi debatida). Admitindo os desencontros, a posibilidade de configurar intersecciÃ³ns polÃticas nacionalistas plurais para impulsar unha gran alianza orientada Ã¡ reformulaciÃ³n do Estado Ã© unha cuestiÃ³n sumamente atractiva e de envergadura histÃ³rica.

Estamos pois ante toda unha excelente oportunidade para establecer os eixes dunha acciÃ³n exterior non demagÃ³xica, pragmÃ¡tica, volcada para a defensa dos intereses estratÃ©xicos de Galicia. CÃ³mpre saudar esta capacidade de reorientaciÃ³n e felicitar a tanta militancia â??crÃticaâ?• que, segundo parece, asume sen estupefacciÃ³n, con naturalidade e realismo, unha visita tan difÃcil como a de Beiras e Atutxa non soamente Ã³ Museo Guggenheim senÃ³n Ã³ cuartel desa mesma Ertzanza que hai uns dÃas mallaba nun taxista sen contemplaciÃ³ns. Duro de pelar.

O Ã©xito e rigor da acciÃ³n exterior do nacionalismo galego vaise medir finalmente pola capacidade de iniciativa, de visiÃ³n de futuro, de proxecciÃ³n interna (Â¿para cando unha comisiÃ³n de acciÃ³n exterior no Parlamento de Galicia?), de saber impregnar e transmitir Ã³ seu corpo social e organizativo (sindical, labrego, estudiantil, etc) as prioridades dos novos tempos sen abrir fendas evitables, da madurez necesaria, en fin, para trasladar esa naturalidade do diÃ¡logo co exterior Ã³ establecemento de alianzas estratÃ©xicas no interior.

Acceso ao artigo orixinal no repositorio web 1998-2012
APARTADOSTEMATICOXEOGRAFICOS

AÃ§Ã£o estrangeira da Galiza ARQUIVO

IDIOMA

Galego

INVESTIGACION

ParadiplomÃ¡cia

Data de criaÃ§Ã£o
6 de Novembro, 1998
Metacampos

Autoria :	3717
Datapublicacion :	19981106